SUSJ

1/14

Savolaisen osakunnan hännänkannattaja
Perustettu vuonna 1946

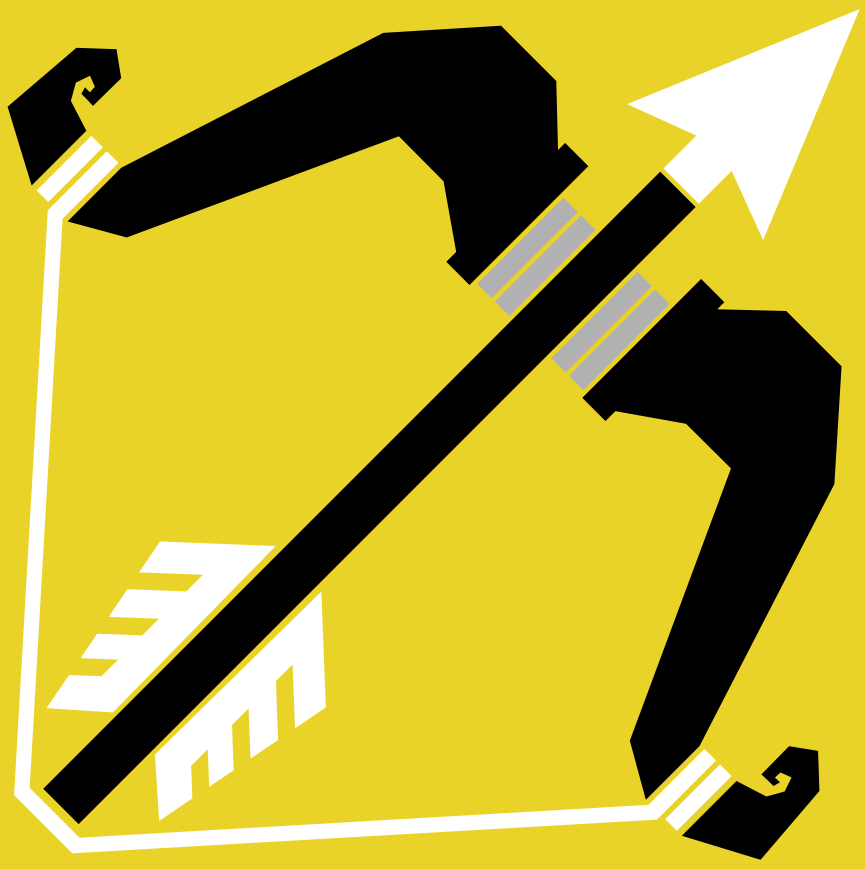

9

21

33

28

23

18

Sisältö

4 Pääkirjoitus: **Sujesta päivää!**
6 **Osakunnalta lyhyesti** - uusi palsta!
7 Kuraattorj: **Heipä hei hyvät osakuntalaiset!**
9 Haastattelu: **Uuden kuraattorin uudet kujeet**
13 Sennusihteeri: **Vanhan ja uuden sennusihteerin kuulumiset**
15 Muistokirjoitus: **Yrjö Laurikainen 1921-2013**. Entinen kuraattori ja senioriaktiivi
16 Muistokirjoitus: **Matti Eronen 1949-2014**.
Entinen kuraattori ja tietovisoilla ilahduttaja
18 **Kuraattorinvaihtokaronkka** - Paljon on aihetta kiitokseen
21 Savolainen osakunta 109 vuotta - **Historialliset ja juhlavat kotibileet**
25 Sennuhallituslaisen palsta: **Yhdessä eteenpäin**
27 Maakuntasihteeri: **Viännä savvoo niin onnistaa!**
28 **Jospa elämä olis vaan yhtä SOSSua!**
- Savolaisen Osakunnan Soitannollinen Seura 10-1 vuotta
32 **Juorupalsta** tulloo takaisin
33 **Osakuntauutiset** ja **Lyhyesti osakuntalaisilta**

SUSJ. Helsingin yliopiston Savolaisen Osakunnan tiedotuslehti. Perustettu vuonna 1946.
Julkaisija: Savolainen Osakunta, Mannerheimintie 5 A ylin krs., 00100 Helsinki.
Painos 520 kpl. **Painatus:** Unigrafia Oy 2014. Joutsenmerkitty painolaitos.
Susj-lehti ilmestyy 4 kertaa vuodessa. Lehti saa HYY:n järjestölehtitukea.

Päätoimittaja:
Annamari Oittinen
annamari.oittinen@helsinki.fi

Kirjoittajat:
Annamari Oittinen, Katja Kastarinen, Tomi Lappalainen, Jari Känninen, Jouko Kokkonen, Tapani Laitinen, Mauno Kosonen, Jasmin Latva-Koivisto ja Teppo Hakkarainen.

Kieliasun tarkistus:
Pia Alapeteri, Suvi Korhonen, Annamari Oittinen ja Iina Remonen.

Taitto, kannen kuva ja kuvitus:
Oskari Wäänänen.

Sujesta päivää!

Annamari Oittinen

Silja Ojanen

Piätoimittajan infoloota:

▸ Syntynyt Etelä-Savon (maailman) kauneimmassa kunnassa eli Anttolassa, joka nykyisin on osa Mikkeliä.

▸ Anttolan yhtenäiskoulun jälkeen Mikkelin Urheilupuiston yläasteen musiikkiluokille siirtynyt ja Kuopion Yhteiskoulun Musiikkilukion kasvatti - ikuinen MusLu. Kuudennen vuoden teologi, pääaineenaan yleinen kirkkohistoria.

▸ Liittynyt osakuntaan vuonna 2008 ja toiminut esimerkiksi neuvoksena, musamestarina, apuisäntänä ja kulttuurisihteerinä. Lisäksi Savolaisten Ylioppilaiden Säätiön asuntola-asiamies sekä aktiivinen SOSSulainen ja SOLilainen.

Gradusta puhutaan joskus melkein, kuin synnyttämisestä. Pitkän ja vaikean aherruksen ja äherryksen jälkeen lopulta käsissä on jotain kaunista. Kaikki se vaiva kannatti, tuska hälvenee ja tuotos vie huomion pois läpikäydystä odottamisesta ja turhautumisesta. Itse synnytyksestä minulla ei ole ensi käden tietoa, mutta gradusta tiedän jotain.

Monille lehden lukijoille gradu ei ole vielä ajankohtainen. Pohdinnoissa ovat tenttiviikot ja ehkä jossain kaukana siintää ajatus kandista ja jostain sen toisella puolen. Vielä useammille Iso G tai muu vastaava kirjoitustyö on vuosien takaista historiaa ja te tiedätte kuinka helposti sen kauniin tuotoksen muisto hälvenee ja tilalle tulee muutakin kuin kirjoittamisen opettelua, mitä opinnäytetyö on. Tarkoitukseni ei ole vähentää tutkimuksen tekemisen iloa – kyllä, olen itsekin päässyt siitä välillä osalliseksi – mutta monelle sellaiselle kuten minulle gradun tekeminen on väylä johonkin muualle, oikeaan maailmaan.

Jotta en puhuisi vain opiskeluista, jatkan osakunnastamme. Päällimmäisenä alkuvuoden tapahtumista itselleni on jäänyt mieleen vuosijuhlamme. Olin niiden jälkeen täynnä rakkautta jälleen vuoden verran vanhentunutta osakuntaamme kohtaan, joka kuitenkin tuntuu myös nuorekkaammalta kuin ennen. Oli ilo kuunnella, miten ihmiset vukseista senioreihin jakoivat kokemuksiaan SavOsta.

Aktiivisimmat nykyosakuntalaiset sanovat mielellään, että ”tällä hetkellä meininki on varmaan parempaa kuin koskaan”. Vähän vanhemmat osakuntalaiset muistelevat vuosien takaisia ”parhaita aikoja” ja heitä vanhemmat seniorit muistuttavat siitä, että heidänkin aikana osattiin juhlia ja toiminta oli hyvinkin samanlaista. Vuosijuhlissa jokainen osakuntasukupolvi pääsee juhlimaan yhdessä. Näissä vuosijuhlissa saimme huomata taas kerran sen, miten hyvä ”kotona” on olla. Lisää vuosijuhlista voitte lukea sivuilta 21-24.

Susj-lehti on iso osa osakunnan historiaa ja jatkuvuutta. Tänäkin vuonna lehti on kokenut pieniä muutoksia: Juorupalsta matkasi vuosien takaa takaisin lehden sivuille ja alkuun on siirtynyt osa osakunnalla eniten mielenkiintoa herättäneistä uutisista. Tänä vuonna lehti on myös käynyt läpi aikamoisen ulkoasumuutoksen, josta on kiittäminen ahkeraa taittajaamme Oskaria.

Aion pitää Sujen kanssa hauskaa, vitsailla, nyökätä vanhaan, arvioida, tutkia ja tehdä yhteistyötä loistavien osakuntaihmisten kanssa.

Aion pitää Sujen kanssa hauskaa, vitsailla, nyökätä vanhaan, arvioida, tutkia ja tehdä yhteistyötä loistavien osakuntaihmisten kanssa. Varoituksen sanana: aion myös tehdä paljon tällaisia listoja. Listat ovat heikkouteni.

Kiitos kahden edellisen vuoden päätoimittajalle Heini Arjavalle, joka uskoi lehden tällä kertaa minun käsiini. Susj ei ole minulle pelkästään väylä jotain kohti vaan lapsi, jonka kasvattaminen on arvo sinänsä, mutta joka lentää päätoimittajakauteni jälkeen pois pesästä toiseen syliin.

Gradun arvosana ei minua suuresti hetkauta, mutta teidän savOlaisten arvosananne Susj-lehdestä kyllä. Antakaa siis palautetta ja kertokaa, mihin suuntaan haluatte Virallisen Hännänkannattajanne kulkevan, mutta säästelettehän myös sanojanne. Kyse on kuitenkin hoitolapsestani.

Päätoimittaja
Annamari Oittinen

Osakunnalta lyhyesti

Annamari Oittinen
Silja Ojanen

SavOn 109. vuosijuhlissa tehtiin historiaa, sillä osakunta kiitti **Mauno "Manne" Kososta** — inspehtoriamme vuosilta 2000–2007 — valitsemalla hänet kunniajäseneksi. SavOn kunniajäsenyyksiä jaetaan hyvin harvoin ja Mauno Kosonen ja **Mirja Saari** ovatkin ainoat elossa olevat kunniajäsenemme. Tapahtumasta ylpeä inspehtori **Martti Nissinen** sai ojentaa silmin nähden liikuttuneelle Mannelle juhlavan kunniakirjan. Mauno Kosonen muisteli kiitospuheessaan muun muassa SavOn 100-vuotisjuhlavuoden oopperaprojektia ja hänelle järjestettyä ainutkertaista Kalakukkotiedekunnan promootiota.

SOLin joulukonsertissa 16. joulukuuta koettiin jännityksen, helpotuksen ja ilon sekaisia hetkiä. Konserttia edeltävänä iltana selvisi, ettei kuoronjohtaja **Dani Juris** pystyisi johtamaan konserttia sairastumisensa vuoksi. Kuoron eteen pääsikin heilumaan SOLin vuoden 2013 varajohtaja SOSSun kapellimestaaja **Aino Viren**. Aino ja kuoro selviytyivät haasteesta kirkkain värein ja sen saivat kuulla sekä paikalla Kannelmäen kirkossa olleet että Danin lisäksi myös joukko muita estyneitä SOLilaisia, vanhoja laulajia ja ulkomailla asuvia osakuntalaisia. Kiitos Livestreamin pystytyksestä tietotekniikkaosaajillemme!

Osakunnan tiloissa kävi varkaita joulua edeltävällä viikolla kahteen otteeseen. Ensimmäisellä kerralla pitkäkyntiset saivat kuormaansa muun muassa SavOn uuden television sekä vanhan vinnikameran ja VSOn tietokoneen aulan infotiskiltä. SavOn isäntä halasi riemuissaan tällä kertaa voroilta säästynyttä juomasarvea. Saman viikon lopulla entinen SOLilainen ja muutama muu opiskelijakansantanssija saivat toisen varkaan kiinni verekseltään tämän yrittäessä viedä SOLin kahvituskassaa. Vartijat ottivat rosvon kiinni ja toimittivat hänet poliisille. Kahvituskassa on palautettu takaisin SOLlle. Varastettu laajakuvatelevisio löytyi lopulta helmikuussa osakunnan uudesta lukitusta varastosta, mikä herätti suurta kummastusta. Muiden aikaisemmin varastettujen tavaroiden kohtalo on edelleen auki.

Savolaisen osakunnan maineikas kesäretki Tervis järjestetään tänä vuonna 24.-27.7. Tervisamiraalina torstain ja sunnuntain välisenä yönä häärää **Kimmo "Spy" Hovi**. Seuraa tiedotteita kesän kohokohdasta SavO:n nettisivuilta ja Facebookista!

Heipä hei hyvät osakuntalaiset!

Katja Kastarinen

Tätä kirjoittaessa olen ehtinyt toimia osakunnan kuraattorina lähes kaksi kuukautta. Jo nyt voi todeta tulevan kauden hujahtavan varmasti nopeasti, niin vauhdilla alku on lähtenyt käyntiin! Enemmän minusta kerrotaan haastattelussa tässä samaisessa lehdessä, joten vaikka itsestään on mukava puhua, säästän teidät silti toistolta. Toki moni teistä minut hyvin tunteekin ja jos ei tunne, niin rohkeasti moikkaamaan, kun ensi kerran törmätään!

Valinta kuraattoriksi tiesi minulle paluuta neuvostoon muutaman vuoden tauon jälkeen. Ensimmäisissä kokouksissa päätettiin neuvoston tämän vuoden painopistealueet. Vukseihin panostetaan ja keskitytään tänäkin vuonna.. Uudet osakuntalaiset tuovat mukanaan paitsi jatkuvuutta myös uusia, raikkaita ideoita sekä nuoruuden intoa. Tänä vuonna uudet osakuntalaiset ovatkin ottaneet aktiivisen roolin osakunnan jäseninä myös tapahtumien järjestäjinä. Erittäin hienoa kerrassaan!

> **Vukseihin panostetaan ja keskitytään tänäkin vuonna. Uudet osakuntalaiset tuovat mukanaan paitsi jatkuvuutta myös uusia, raikkaita ideoita sekä nuoruuden intoa.**

Toinen painopistealue vuksien ohella on kv-toiminta, eli kansainvälisiin suhteisiin panostaminen. Osakunnalla on ystävyysjärjestöjä Virossa ja Ruotsissa ja tapana on ollut lähettää edustajia toistemme juhliin. Toivottavasti tämä vierailuperinne kantaa jatkossakin, sillä osakunnan edustaminen ulkomailla on kokemus vertaansa vailla, unohtamatta silti kotimaisia kanssaosakuntiamme. Osakunnan mainetta ulkomailla on ylläpitänyt näiden edustusvierailujen lisäksi myös SOSSu, joka on vieraillut rapakon takana musisoimassa jo lähes vuosikymmenen ajan. Näillä reissuilla orkesteri on käynyt tervehtimässä myös paikallisia osakuntia (ja herättänyt joko hilpeyttä tai paheksuntaa). Osakunnan ja senioreiden parin vuoden ikäinen kv-toimikunta juonii omia juoniaan kv-toiminnan kehittämiseksi, ja sillä onkin tärkeä rooli osakunnan ja

Erilaiset ihmiset erilaisine osaamisineen ja vahvuuksineen tuovat osakuntatoimintaan monipuolisuutta, josta saa syystä olla ylpeä.

senioreiden välisten yhteyksien ylläpitämisessä.
Kolmanneksi painopisteeksi neuvosto nosti hienon sloganin ”osallistuva osakuntalaisuus”. Osakunnalla voi järjestää juuri sellaista toimintaa, mistä itse on kiinnostunut. Toisaalta taas kaikkeen ei tarvitse osallistua.

Yksi osakuntalaisuuden parhaista puolista onkin mielestäni monipuolisuus. Monitieteellisyyden vaikutus osakunnan toimintaan ja henkeen ei mielestäni ole vain sanahelinää. Erilaiset ja eri alojen ihmiset tuovat toimintaan oman panoksensa ja vahvuutensa. Viimeksi eilen sain ihmetellä sitä, kuinka laajalta alueelta osakuntalaisilla onkin tietoja ja taitoja. Perinteisessä Aivolaavassa saatiin kuulla esitelmiä muun muassa saattohoidosta, tilastotieteestä, yleisestä kielitieteestä, geologiasta ja kaivostoiminnasta marxilaisuuden näkökulmasta(!) sekä maahanmuuttajien kotoutumiskoulutuksesta ja käsihygieniasta sairaaloissa. Aika huikeaa, sanoisin. Erilaiset ihmiset erilaisine osaamisineen ja vahvuuksineen tuovat osakuntatoimintaan monipuolisuutta, josta saa syystä olla ylpeä.

Kaksi vuotta kuraattorina ovat vasta aluillaan ja odotan innolla mitä kaikkea tuleman vielä pitää. Toivottavasti törmäillään Vinnillä!

Katja

Uuden kuraattorin uudet kujeet

Annamari Oittinen
Savolainen osakunta,
Kiira Happonen,
Silja Ojanen

Savolaisen osakunnan kokous päätti 2. joulukuuta 2013 valita uudeksi kuraattorikseen aktiivisen nuorseniorin Katja Kastarisen. Iloinen Katja on tuttu kasvo lähes jokaiselle jossain osakunnan tapahtumassa viime vuosien aikana käyneelle. Osakunta merkitsee uudelle kuraattorillemme paljon, mutta myös Katjan oma panostus on SavOlle edelleen korvaamatonta. Susj tapasi Katjan Vinnillä, ja selvitti hänestä monta tuttua ja uutta asiaa.

Kuraattorisanaston ABC:
Kuraattori = kurraattorj = kurre = Q

Yksi muisto on yli muiden: "Vuonna 2008 Terviksellä Veeraa raahattiin ympäri Sonkajärven koulun pihaa sieltä löytyneessä putkikassissa. Jossain vaiheessa me oltiin varmaan siellä molemmat". No miksipäs ei, toteaa Susj!

Karza vihittiin isännäksi Anne Pitkäselle kuraattorinvaihtokaronkassa 2008.

26-vuotias Katja – Karza – Kartsatsa – tuli osakuntaan syksyllä 2006 Kuopion Neulamäen kasvattina ja uunituoreena Minna Canthin lukion ylioppilaana. Katja oli saanut tutustua Savolaiseen osakuntaan jo ennen muuttoaan Helsinkiin kuuntelemalla Savolaisen Osakunnan Laulajia, jonka riveissä hänen isosiskonsa Anu lauloi. Anu oli toiminut myös osakunnan emäntänä syksyllä 2004 ja kertonut niin paljon hyvää Vinnin ja SOLin meiningistä, ettei Katjan tarvinnut pahemmin miettiä Uuden ylioppilastalon huipulle nousemista.

Tuore asunto RLT:llä, monien aktiiviosakuntalaisten naapurissa, oli kuoron lisäksi helppo yhdistävä linkki hänen ja aulan sohvien välillä. Osakuntaelämä vei vuksi-Katjan mennessään: "Sain pian uusia ystäviä. Muun muassa Veeran (Tuovinen) kanssa kiersimme yhdessä monia osakunnan vuksitapahtumia, ja menin heti ensimmäisenä syksynä muun muassa katsomaan Talakkunoita. Aika nopeasti solahdin joukkoon", Katja kertoo hymyillen.

Katja on toiminut osakunnassa ainakin tervisamiraalina, SOSSun puheenjohtajana, eli töttöröönä, seniorisihteerinä, laulunjohtajana, osakunnan ja SOL:in isäntänä, neuvoksena, apuisäntänä sekä varalipunkantajana. On hänet suatettu nähdä Talakkunoissa useampanakin vuonna myös lavan puolella. Väkevästä osakuntakokemuksesta ja tietotaidosta huolimatta, tai sen kautta, kuraattoriuden pehmeä, mutta vaativa viitta alkoi tuntua Katjasta luontevalta vasta rohkaisujen ja oman sennuuntumisen myötä. "Kaksi vuotta on nuorelle aikuiselle pitkä aika sitoutua osakuntavirkaan, kun ei aina esimerkiksi töiden puolesta voi tietää missä viiden vuoden päästä asuu. Tiedän kuitenkin asuvani Helsingissä vielä vähintään seuraavat muutamat vuodet. Kuraattorius alkoikin

Katja ja muita osakuntalaisia itsenäisyyspäivän soihtukulkueessa vuonna 2010.

tuntua kivalta osakuntaelämän huipennukselta, joten päätin hakea."

Osakunta ystävyyden verkostona

"Hurjaa, että ensimmäinen kuukausi kuraattorina on kohta ohi", ihmettelee Q haastatteluhetkellä. Tammikuun lopussa Katja on ehtinyt kokoustaa neuvoston kanssa kahdesti ja juhlia kahden muun osakunnan kuraattorinvaihtokaronkat – puhumattakaan omistaan, joita juhlittiin 25.1. Katja vaikuttaa hyvin innostuneelta puhuessaan kaikesta siitä, mitä uusi haaste voi tuoda tullessaan. "Kuraattorikauden aikana saan luultavasti nähdä oman osakuntani aivan eri vinkkelistä kuin ennen. Lisäksi odotan seuraavilta kahdelta vuodelta paljon muihin kuraattoreihin tutustumista, vierailuja muissa osakunnissa ja paljon erilaista yhteistyötä ruotsalaisten ja virolaisten ystävyysosakuntien kanssa".

Vastausta kysymykseen "Mitä osakunta on antanut sinulle?" ei Karzan tarvitse turhan pitkään miettiä. "No tietenkin vaekka mitä! Ensiksikin sain asua koko opiskeluaikani osakunnan asunnoissa RLT:llä. Toisekseen, jälkikäteen ajateltuna opiskelu olisi tuntunut orvolta, jos ei olisi kuulunut osakuntaan. Siellä tuntee yhteenkuuluvuutta kaikkien osakuntalaisten kanssa, minkä lisäksi osakunnasta voi saada monia hyviä ystäviä." Ihmissuhteiden lisäksi SavO on tuonut ja tuo edelleen Katjalle monenmoisia kokemuksia musiikin ja esimerkiksi kokouskäytäntöjen parissa. Iskulauseita osakunnan hyödyllisyydestä opiskelijoiden tulevaisuuden ja vaikkapa työelämän kannalta ei siis ole ainakaan Katjan kohdalla toisteltu turhaan.

Hyötyä ja hupia isolla kauhalla

Katja lopetti SOLlin haikein mielin syksyllä 2013 ja on SOSSu:ssakin siirtynyt vuoden vaihteessa riviorkesterilaisen ja töttörööeläkeläisyyden puolelle. Hän jatkaa kuitenkin SOSSun 1. trumpetistina ja SOL:in jälkikaljoittelijana.

Susj yrittää epätoivoisesti opetella kutsumaan Katja-kuraattoria hänen ristimänimellään, vaikka tämä tunnetaan osakunnalla useimmiten SOSSunimellä "Karza". Tämän harjoittelun voinee huomatta molempien kutsumanimien ristiin käytössä tässä haastattelussa, minkä tarkoituksena ei ole sekoittaa lukijoita. Sekoittavinta olisi, jos Katja olisikin Katja!

Monet osakuntamuistot (kuten SOLin kuoromatka Tsekkeihin vuonna 2009) ovat Katjalle rakkaita, mutta osakunnan kesäretket ovat Karzalle olleet aina ykkösiä: "Terviksiltä on jäänyt mieleen tosi monta hauskaa sattumaa. Ehkä yksi hauskimmista oli se ihan ensimmäinen – "viäräuskosten" Tervis vuonna 2007. Olin silloin itse vielä pieni vuksi, mutta siitä huolimatta kaikki ottivat minut mukaan porukkaan ja sain tutustua samalla sennuihin".

Tervisten lisäksi monet ja monet yksittäiset löysäilysunnuntait Vinnillä löytyvät Katjan osakuntamuistojen top kymmenestä. "Haasteen osakunnan tuleville vuosille esittää ylhäältä annettu mentaliteetti, jonka mukaisesti opiskelu yritetään välillä liian usein rutistaa siihen pakolliselta tuntuvaan viiteen vuoteen, eikä uskalleta ottaa yhtään löysäilyaikaa (toim. huom. vaikka Vinnillä). Sen suominen voisi rikastuttaa elämää ihan eri tavalla." Katja valmistui OKL:stä suositusten mukaisessa aikataulussa, mutta nyt melkein katuu sitä, ettei suonut itselleen enemmän opiskeluvuosia.

Karza puhuu luokanopettajantyössään useita tunteja päivässä, mutta muun yleisön edessä luontevasti puhumista hän pitää vielä pienenä positiivisena haasteena. Sen ja jämptien kokouskäytäntöjen kehittämisestä on hänen mielestään hyötyä sekä koulu- että osakuntaympyröissä. Yllättävästi, ja ei niin yllättävästi, alaluokkalaisten ja osakuntalaisten paimentamisessa on muitakin yhtä-

Karza vappusilliksellä vuonna 2012.

läisyyksiä: ”Tosi monia hyvän opettajan ominaisuuksia ja tuntomerkkejä tarvitaan myös kuraattorin hommassa. Kummassakin roolissa olisi tärkeää pitää hyvän kuuntelijan tuntosarvet pystyssä ja tunnustella ympäröivien ihmisten mielialoja ja mahdollisia huolenaiheita”. ”Toinen hirmu tärkeä juttu on antaa ihmisille selkeitä tehtävänantoja. Olen saanut oppia opettajan työssä kantapään kautta, miten tärkeää on teroittaa kullekin yleisölle mahdollisimman tarkasti, mikä on kenenkin tehtävä ja mihin mennessä se pitäisi hoitaa”, Katja naurahtaa. SavO:lla taitavat asiat hoitua siis vastakin! Susj toivottaa Q:lle mieluisia, kiinnostavia ja hauskoja aikoja Savolaisen osakunnan lapsukaisten kanssa!

Tuttu Arto Nyberg -ohjelmasta: Kerro ensimmäisenä mieleen tulevalla sanalla, mitä seuraavista asioista tulee mieleen:

Susj: lehti
Vinni: sohva
RLT: sauna (ja toisin päin)
Urheilu: sähly
Skumppa: sillis
Ystävyysosakunnat: Uppsala
Inspehtori Martti Nissinen: eksegetiikka

10 Bernand Pivot'n kysymystä, käytetään ohjelmassa Tähdet kertovat (Inside Actor's Studio)

Mikä on lempisanasi? Vötjäke on aika hauska sana.
Mistä sanasta pidät vähiten? Reflektointi, sitä on joutunut tekemään niin paljon opiskeluissa.
Mikä saa sinut innostumaan? Hyvät tyyppit ja hyvät ideat.
Mikä sammuttaa intosi? Jahkaaminen.
Mikä on suosikkikirosanasi? Per*e.
Mitä ääntä rakastat? Lauluääntä.
Mitä ääntä inhoat? Herätyskellon ääni.
Mitä muuta ammattia haluaisit kokeilla kuin omaasi? Aikoinaan hain myös teologiseen tiedekuntaan, mutta jos nyt saisin päättää, niin kokeilisin jotain ihan erilaista, vaikka ratikkakuskin ammattia.

Vuosijuhlilla helmikuussa 2014, Katjan vierellä tanssivat Ari Huttunen, Mauno Kosonen ja Kimmo Hovi.

Jos Taivas on olemassa, mitä haluaisit Jumalan sanovan sinulle kun saavut Taivaan porteille?
Tervetuloo!

Sujen heittämät lisäkysymykset:

Mitä pakkaisit kassiin mukaan, jos Tervis kestäisikin torstain ja sunnuntain välisen yön sijaan kolme vuotta?
Trumpetin (jotta voisin viihdyttää itseäni ja muita), sadetakin ja makuupussin.
Mikä on lempijuomasi? Hartwallin omenalimppari ja skumppa. Drinkeistä GT, johon Q valitsisi pinkin pillin.
Mikä on lempisitsilaulusi? Kiivis maita kiertelee. (Tämä ei liene tullut kellekään yllätyksenä.)
Mikä on lempijorausbiisisi osakunnan bileiden jatkoilla? Kuraattorinvaihtokaronkan jälkeen ihan paras on ollut Jenni Vartiaisen Selvästi päihtynyt.
Mitkä kappaleet löytyisivät elämäsi soundtrackilta? Krebausbiisi, tietenkin, ja Ultrabran kaikki laulut.

Väistyvältä sennusihteeriltä

Tomi Lappalainen

Heissan!
Aikani seniorisihteerinä päättyi vihdoin, kun kuluvan vuoden toisessa osakunnan kokouksessa Savolainen huttuheimo valitsi uuden seniorisihteerin vuodelle 2014. Virkaan valittiin **Jari Känninen**, joka oli sattumalta eksynyt kokoukseen. Nyt voin keskittyä tekemään opinnäytetyötäni ja pyrkiä seniorioitumaan vielä ennen seuraavaa Tervistä.

Mennään sitten senioreitten tapahtumiin, menneisiin ja tuleviin: 13.11.2013 maistelimme viinejä Eteläsuomalaisen osakunnan senioreiden kanssa.

9.12.2013 vietimme perinteistä Annan päivän juhlaa Helmilässä.
11.12.2013 kävimme Kansallisteatterissa osakuntalaisten kanssa katsomassa näytelmän Kun kyyhkyset katosivat.
24.1.2014 maistelimme jälleen viinejä Viinipruuvisssa omalla porukalla ja maistattajana toimi Esa Korhonen.
27.3.2014 vierailimme Ylellä ja oppaanamme toimi Yle Radio 1:n kuuluttaja Tuija Kurvinen.

Eivätkä tapahtumat tähän lopu – tulossa on vaikka mitä. Seuratkaa senioreitten ilmoittelua ja lähtekää mukaan tapahtumiin, niissä on mukavaa! Ex-seniorisihteeri haluaa vielä kerran kiittää seniorihallitusta ja senioreita kaudestaan. Olette osoittaneet sen, että elämää on myös seniorina, kun varsinainen osakuntalaisuus on jäänyt taakse. Kiitos ja kumarrus.

Tomi Lappalainen, seniorisihteeri 2013

Murremestarj evp:n palstoo

Murremestarj evp:n palstoo ja uuven senioorjsihteerin hupatuksia!

Jari Känninen

Niin siinä sitten kävj, että ee Kännisen poejalta lusmuilu Vinnillä näätä onnistuvan. Helemikuun alakupäevinä, ku yritin hiippaloeja ilimasille kokkooskahvituksille ja ihan vuan takarivistä pylyvään takkoo varovasti kurkistella mittee ne siellä nykyvää hupajaa, nii jo vuan ruojat huomas kokkoos-jäniksen ja virkoo tuputtivat ja nii piäty tämä poeka tuassiisa virkauralle.

No mikäpäs siinä – uusj ja ennenkokematon virka, jos tokkiisa oekein muistan. Ja ku muisti pätkii nii senioorjsihteerin pesti lienöö justiisa meikäläiselle sopiva. Kovin montoo pestiä ossuuskunnan virkalistalta ee oo kokematta, ja ohan niitä joetae tullu harjoteltuva sennii iestä. Ja iha sihen viitaten vuan Amirualille ennakkovarotuksena, että varrautuu oekeen nipottavaan virkasa mukaseen 20. Tervistään viettävään matkustajjaan.

Niin kah – kaekki ei taijja Kännisen poekoo vieläkään tuntee. Minnoon Kännisen Jari, paljasjalakanen siilinjärveläenen Pöljän ja Toivalan kyliltä. Vuosjkerta ja yljoppilasvuosj ja koulukkii on sama ku tuolla nuapurjkylän Vuorelan-jepellä eli Jyrki-boylla, jota herra piäministeriksii titulierataan. Oon murremestarj parin vuojen takkoo, ja koulutukseltaan minnoon iki-yo (ellen sitten vaeha opiskelumuata taekka suuntoo kokonaan uusille urille). Ossuuskunnassa oon ollunna jo vuojesta -92 ja sitä ennen jo Joensuunnii yljopiston Savolaesessa ossuuskunnassa vuojen viettännä.

Vaekka vaikutannii enimmäkseen tiällä Kuopijjon kuppeessa, nii matkaelua piäkaapunniin ja mualimallae tulloo tehtyä vappaa-aejjan ja työnnii puolesta meleko tihheeseen. Eli Vinniltä suattaa minuttii usein tavata. Ja jos ee kokkooksiin livenä piäse, nii ohan näetä nykyvärkkilöetä kaekenmualiman Skypelöitten muojossa.

Ja etten iha unoha, niin alakakeeha reenata tulevaan koetokseen: Savon murremestaruuskilipaelut on 29.3 klo 12 Pohjois-Savon liiton muakuntasalissa, Sepänkatu 1, Kuopio. Tulukeehan paekalle ja kilipaelemmaan!

Kevätterveisin, Jartsa-tsaa, senioorjsihteeri 2014!

Matti Eronen 1949–2014

Matti Eronen kuoli vaikean sairauden murtamana tammikuuta alussa 2014. Eronen oli syntynyt Rantasalmella. Osakuntaan hän liittyi 1970-luvun alussa murrosvaiheessa, jossa osakuntien jäsenmäärät laskivat. Matemaattis-luonnontieteelliseen tiedekuntaan kirjoittautunut Eronen osallistui aktiivisesti osakuntatoimintaan. Hän hoiti sihteerin tehtäviä vuosina 1972–1973, ja osallistui myös abiturienteille aloitetun opintoneuvonnan kehittelyyn.

Tervahöyryn amiraalina Eronen toimi kesällä 1973. Risteily oli sikälikin merkittävä, että höyryperinne oli katkennut vuodeksi ennen Erosen johtamaa matkaa.

Osakuntaneuvostoon Eronen kuului vuoden 1974. Vuosina 1977–1981 hän hoiti kuraattorin virkaa. Kuraattorina hän kuului vuoden 1978 Savolaisten ylioppilaiden säätiön hallitukseen, jota johti vuorineuvos Erkki Partanen. Muita jäseniä olivat Suomen Pankin johtokunnan jäsen Ahti Karjalainen, vuorineuvos Osmo P. Karttunen ja osakunnan taloudenhoitaja Kalevi Hentilä. Tämän hallituksen aikana luotiin pohja säätiön toiminnalle ja turvattiin asuntolatoiminnan jatkoedellytykset.

Eronen osallistui osakuntavuosiensa jälkeen aktiivisesti senioritoimintaan. Yhdessä ystäviensä kanssa hän järjesti 1980-luvulla ja 1990-luvun alussa osakuntalaisille vuosittain suositun ravintolasuunnistuksen. Tervahöyryn muisteluilloissa Eronen näytti dioja edelliskesän matkalta. Hän oli myös innokas tietovisailujen laatija ja pitäjä. Ainakin vuodesta 2008 lähtien Eronen piti perinteeksi tulleita tietovisoja joka vuosi myös Terviksellä. Monikierroksisesta visailusta tuli Terviksen kohokohtia.

Savolaisia juuriaan Eronen vaali myös toimimalla Erosten sukuseurassa. Hän toimi muun muassa seuran varapuheenjohtajana ja toimitti sen lehteä.

Jouko Kokkonen
Tapani Laitinen

Yrjö Laurikainen 1921–2013

Heinolassa syntynyt ja Mikkelin Lyseosta ylioppilaaksi kirjoittanut Yrjö Laurikainen liittyi Savolaiseen osakuntaan heti sotien jälkeen. Hän kuului niihin osakuntalaisiin, joiden opintoja rintamapalvelus oli lykännyt. Laurikainen aloitti opintonsa jatkosodan jälkeen juuri perustetussa valtiotieteellisessä tiedekunnassa ja valmistui vuonna 1952.

Laurikainen hoiti pitkän osakuntauransa aikana lukuisia virkoja. Hän toimi sihteerinä, neuvoksena, taloudenhoitajana, vuksimajurina, amiraalina ja kuraattorina. Epävirallisia tehtäviä kertyi myös runsaasti. Retkeilyneuvoksena Laurikainen johti 1950-luvun alkupuolella osakunnan sunnuntaikävelyjä.

Laurikainen kuului osakunnan suosittuja lauantaitansseja järjestäneeseen "Mikkelin poikien" ryhmään. Nämä tanssit tuottivat parhaimmillaan kolmasosan osakunnan tuloista. Aito Pulkkasen vetämä ryhmä järjesti esiintyjät, huolehti levyjensoitosta ja vastasi narikasta. Osakunta sai lipputulot ja järjestäjät narikkatuoton. Laurikainen muistelikin urakoinnin tuoneen opiskelijoille sievoiset sivutulot.

Ylioppilaspolitiikkaan Laurikainen osallistui ylioppilaskunnan edustajiston jäsenenä vuosina 1947–1948 ja 1952. HYYn hallituksen jäsen hän oli vuoden 1953. SavOn vaalipäällikkönä Laurikainen teki syksyllä 1951 kovasti töitä, jotta osakuntalaiset kävisivät äänestämässä. Äänestäjiä tuotiin esikaupungeista Uudelle ylioppilastalolle kilpa-autoilija S. P. J. Keinäsen autolla. Kaikkia keinoja tarvittiin, sillä savolaisten äänistä kilpaili tiedekuntajärjestöjen vaaliliitto, jonka yksi vahva nimi oli savolainen Aarne Väinämö.

Kuraattorin virkaa Laurikainen hoiti vuosina 1957–1958. Hän toimi virassa ensin työkiireidensä vuoksi eronneen Veikko Konttisen loppukauden ja tuli sen jälkeen valituksi yksimielisesti virkaan. Myös Laurikainen joutui pyytämään eroa ennen kautensa täyttymistä.

Osakuntauransa jälkeen Laurikainen oli keskeisesti mukana SavOn asuntolahankkeissa. Hän esitti 1957 Susj-lehdessä ajatuksen asuntolan rakentamisesta osakuntatalon sijaan. Laurikainen osallistui 1960-luvun alkupuolen osakuntatalopohdintoihin, jotka eivät johtaneet suunnitteluvaihetta pidemmälle.

Yrjö Laurikainen oli senioritoiminnassa aktiivisesti mukana vuosina 1963–1970, joista viimeiset kaksi vuotta senioreiden puheenjohtajana. Hän osallistui senioreiden tilaisuuksiin aivan viime vuosiin asti. Merkittävä rooli Laurikaisella oli vuonna 1967 nimetyssä asuntolahankkeen ensimmäisen vaiheen toteuttaneessa toimikunnassa. SavO sai Rautalammintielle valmistuneesta asuntolasta 60 paikkaa.

Laurikainen teki vuonna 1976 aloitteen asuntolatoiminnan säätiöimisestä. Asuntolapaikat olivat tuolloin suoraan osakunnan omistuksessa ja hoidossa. Laurikaisen ehdotus johti Savolaisten ylioppilaiden säätiön perustamiseen huhtikuussa 1978. Säätiöstä on tullut myös osakunnan merkittävä taloudellinen tukija.

Jouko Kokkonen
Tapani Laitinen

Nauru ja kyyneleet olivat herkässä, kun käädyt kiiltelivät Jaana Auvisella kaulassa viimeistä kertaa.

Kuraattorin-vaihtokaronkka

Entisen kuraattorin eläköitymistä ja uuden virkaan astumista juhli Vinnillä lauantaina 25.1. yhteensä noin 50 Savolaisen osakunnan virkailijaa ja muiden osakuntien edustajaa. Seuraavana maanantaina, kun uuden laulunjohtajan muistisäännöt olivat jo lähes huuhtoutuneet kämmenestä, oli mieli virkeänä ja täynnä kiitosta täydellisesti onnistuneesta karonkasta.

Ensimmäiseksi haluan antaa rakkaimmista rakkaimmat kiitokset Jaana Auviselle, väistyneelle kuraattorille jämptiydestä, skumpasta, naurunremakoista, herkkyydestä, uusista ideoista ja perinteiden säilytyksestä. Toivottavasti muistat kahta vuotta kuraattorina hymynkare kasvoillasi aina niillä ”monilla” kerroilla, kun pelaat golfia hienon taskumatin kylkiäisinä saamillasi varusteilla.

Kuraattorinkäädyt vaihtavat omistajaa Jaana Auviselta Katja Kastariselle, ojentamassa inspehtori Martti Nissinen.

Isäntä Jere Renlund ja emäntä Alisa Kukkonen esittelevät illan ruoka- ja juomalistoja.

Annamari Oittinen

Laura Takkunen

Kuraattori Katja Kastarinen.

Samanmoiset kiitokset uudelle Q:lle Katja Kastariselle, joka oli jännittänyt kovasti ensimmäistä virallista puhettaan uudessa virassaan. Allekirjoittanut ei ainakaan koskaan ennen ollut lähes-itkenyt sitseillä yhtä monta kertaa onnesta ja kiitollisuudesta, kuin kuraattorin käätyä keskenään vaihtaneiden puheiden aikana.

Seuraavaksi kiitän vihdoin emäntää, Alisa Kukkosta, jolle unohdin laulattaa kiitoslaulun itse karonkassa (mistä olen ikuisesti noloissani) mm. parhaimmista lihapullista, joita olen koskaan syönyt. (Lisäksi varoitan sinua jo etukäteen, että aion laulaa sinulle Oman kullan silmät heti seuraavan kerran kuin tapaamme korvaukseksi aiemmasta unohduksesta). Lisäksi kiitän tietenkin isäntää Jere Renlundia. Mutta en kiitä siitä kahta vahvemmasta, jota löytyi omasta ja muutaman muun juhlijan shottilasista. Sekä isännän että emännän jakamia ruoka- ja juoma-annoksia oli annettu suurella kädellä. Heidän ja ihanien useiden apuemäntien ja -isäntien uurastuksen ansiosta juhlat sujuivat jouhevasti, maukkaasti ja kosteasti.

Suvi "Sumppu" Portin ja Ville Meriläinen.

Oli iloista nähdä juhlissa kokonainen pöydällinen muiden osakuntien edustajia. Monet heistä olivat tulleet juhlimaan SavOa kahden perättäisen juhlaviikonlopun ja neljän kuraattorinvaihdon päätteeksi. Joistakin edustajista juhlaputken saattoi huomata toisia enemmän, mutta laulu raikasi yhtä lailla jokaisesta pöydästä.

Yhdestä illan pääohjelmanumerosta voi kiittää Ville Meriläistä, joka kappalaisena vihki isännän ja emännän toisilleen. Tutulta kuulostava "lasin pyöreä muoto kuvastaa isännän ja emännän viran jatkuvuutta" -säe koskettaa kuuntelijaa jokaisella kerralla. Seuraavassa kuussa virallisen nimensä saanut Savolaisen osakunnan oma Taidetta ja Viihdettä -selloyhtye keräsi huumaavalla soitollaan savolaisten lisäksi vierailevien kuraattorien ja muiden edustajien erityiskiitokset. TaVissa soittavat Teppo "Seppo" Hakkarainen, Ari "Addu" Huttunen, Anna-Maria "Sunny" Dumell ja sittemmin kuopiolaistunut Laura "Kärppä" Korhonen.

Jatkojen tunnelmasta saan kiittää erityisesti musiikkimestareita Sakari Väkevää ja Tuomas Venäläistä, eli kahta Väkevää vuksi-Veetä. On huikeaa, että pienen tauon jälkeen osakunnalle on saatu valittua kaksin kappalein osaavia ja rentoja dj:tä SavOlaisia tanssittamaan.

Viimeiseksi haluan kiittää jokaista SavOlaista sennua, kiivistä ja vuksia, jotka paikalla olivat. Erityiskiitos kaikille teille vuoden 2014 virkailijoille, joiden ansiosta osakunnan arki ja juhla pyörii tänäkin vuonna erinommaisesti. Martti Nissisen herkässä ja suurten kiitosten ansaitsemassa puheessa vieraillut salin reunalla tönöttävä Paavo olisi meistä luultavasti ylpeä. Taas näytimme uskolliselle Puavolle, kuinka yhteishenki ja hauskuus meissä yhdistyvät.

Annamari Oittinen, laulunjohtaja 2014.

Historialliset ja juhlavat kotibileet

Menu
Jääkellarin lohta & mätitoast / Manteli-tisokkasalaattia ja basilikapestoa

×××

Haudutettu karitsan entrecôte', paahdettuja uunijuureksia ja tumma korvasienikastike' / 'Belugalinssiragu, pinaatti-burgurpyörykät & uunijuureksia

×××

Jogurtti panna cotta ja marinoituja marjoja / Suklaa- karamellileivos ja marinoituja marjoja. Kahvi/tee'

Annamari Oittinen
Laura Takkunen

Savolaisen osakunnan 109. vuosijuhlaa vietettiin arvokkaasti Uudella ylioppilastalolla 22.2. Päivä oli juhlapäivänä hyvin suosittu; ympäri Helsinkiä vietettiin yhtä aikaa myös Karjalaisen ja Kymenlaakson Osakunnan sekä Vasa nationin vuosijuhlia. SavOn coctailtilaisuus järjestettiin ESO-Nypolen -salissa, jossa useat eri osakuntien edustajat antoivat tervehdyksensä syntymäpäiväänsä viettävällä SavOlle. Itse pöytäjuhla pidettiin yli 60 hengelle juhlavasti katetussa osakunnan omassa salissa Vinnillä, minkä jälkeen sali muuttui jatkoja varten vilkkuvaloilla säestetyksi bileluolaksi.

Vuosijuhlien ruokaa ja cateringin palvelua kehuttiin ylistävin sanoin. Lisäksi juhlaväki sai nauttia SOLin hurmaavan pienryhmän ja keikkaputkessa olevan selloyhtye TaVin musiikkiesityksistä. Erityisesti SavOlaisia herkistytti osakunnan entisen inspehtorin Mauno Kososen valitseminen osakunnan kunniajäseneksi, mikä kirvoitti kahdet seisaaltaan annetut aplodit.

Juhlapuheen piti kirjailija Hellevi Arjava ja puheen osakuntalaiselle hänen lapsenlapsensa ja osakunta-aktiivi Heini Arjava. Heidän puheidensa historia-aiheet ja kytkeymät nykyaikaan tukivat loistavasti toisiaan. Puheista saattoi nähdä myös sen, miten ainutlaatuisesti jokainen osakuntasukupolvi vaikuttaa SavOn kehitykseen.

Vinnin lisäksi juhlittiin myös muualla: SavOlta lähti tuttu komppania vierailijoita ja yksi edustaja Karjalaisen Osakunnan vuosijuhliin, joista puolestaan käytiin Vinnillä matkalla omille jatkoille. Virkeimmät SavO-Karjalaiset tapasivat toisensa sunnuntaina aamukymmeneltä Kappelissa ja yhteinen viikonloppu huipentui savolaisten pitämään bingoserenadiin DGO:n sillikselle. Tiivis yhteistyö enteileekin suorastaan eeppisen kreeppisiä Savolaisen ja Karjalaisen Osakunnan yhteisiä 110. vuosijuhlia, jotka järjestetään ensi vuonna 2015. Nähdään siellä!

Annamari Oittinen

Vuosijuhlapuhuja Hellevi Arjavan juhlapuhe antoi hienon läpileikkauksen SavOn, Uuden ylioppilastalon, Helsingin ja Arjavan osakuntasuvun historiasta.

Teinilaulun jälkeen tunnelma vapautui entisestään. Kuvassa vasemmalla ilman kissankorvia SOSSun töttöröö Anna-Maria Dumell. ◄

”Parhaat juhlat SavOlla ikinä!”

Ville Meriläiselle myönnettiin kuluvaksi vuodeksi myös SavO-Karjala -tuoppi . ►

TaVi näytti kumartaessaan apocalypticamaisen puolensa. ◄

Myös toiminnanjohtaja Riikka Ruuth nautti illasta myöhään yöhön saakka. ▼

Laulunjohtajat innostuivat välillä kaikki yhtä aikaa estradille. Kuvassa varalaulunjohtajat Jani Suutarinen ja Jenna Korhonen sekä laulunjohtaja Annamari Oittinen.

”Kotoisat juhlat!”

”Vinni sopii vuosijuhlien pitämiseen erinomaisesti.”

Välillä joku vilkaisi jääkiekko-ottelua. Isäntä Jere piti pelin päätyttyä juhlissa hienon puheen: ”Suomi voitti 5-0”.

▼

Ystävyysosakunnistamme Korporatsioon Indlasta ja Korporatsioon Fraternitas Esticasta saapui yhteensä kahdeksan ystävää juhlimaan kanssamme.

▼

Savolainen osakunta jakoi juhlissa ensi kertaa Savolaisten Ylioppilaiden Säätiön myöntämiä apurahoja. Apurahaa ylempään korkeakoulututkintoon ja yleistä opintoavustusta tuli hakea erillisellä hakemuksella. Vuksistipendiä ei haettu erikseen, vaan se jaetaan kunakin vuonna erityisen aktiiviselle vuksille. Kunnia- ja palkintolautakunnan valinta oli ollut haastava, koska niin moni vuksi on ollut tänä lukuvuonna todella aktiivisesti osakunnan toiminnassa mukana.

”Jatkojen kahden lihan pitsat räjäyttivät potin.”

Tunnustuksia jaettiin seuraaville henkilöille:

Ansiomerkki:
Jaana Auvinen

Harrastusmerkki:
Emmi Holopainen, Heini Arjava, Oskari Wäänänen, Maija ”Tykki” Haka, Vesa Kyyrönen

Apuraha ylempään korkeakoulututkintoon:
Seila Pihanurmi, Vesa Kyyrönen, Arto Niemi

Yleinen opintoavustus:
Jere Renlund, Heini Arjava

Vuksistipendi:
Tuomas Venäläinen

Eero Hämäläisen rahaston apuraha:
Suvi Korhonen, Ville Meriläinen, Anna-Maria Tenojoki.

SavO-Karjala ystävyydentuoppi:
Ville Meriläinen

Onneksi olkoon!

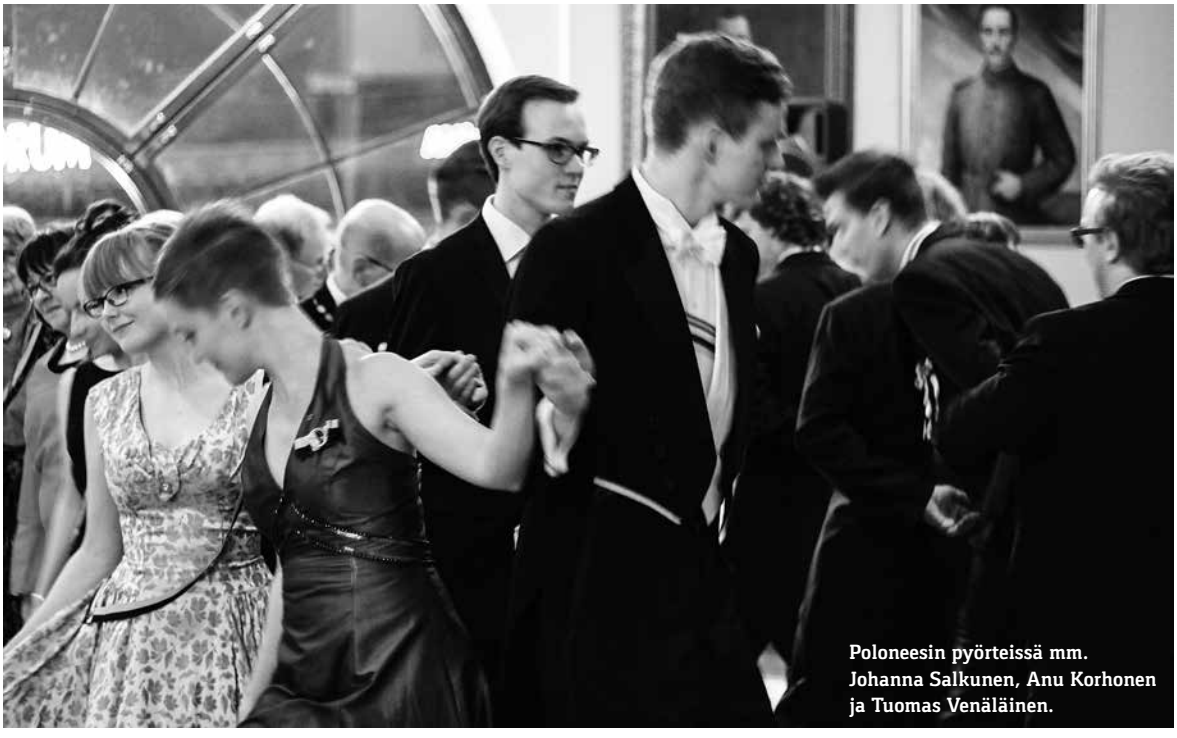

Poloneesin pyörteissä mm. Johanna Salkunen, Anu Korhonen ja Tuomas Venäläinen.

Yhdessä eteenpäin

Mauno Kosonen

Minulla on ollut ilo olla kuusi vuotta sennuhallituksessa, niistä viisi puheenjohtajana. Sitä ennen olin kahdeksan vuotta inspehtorina ja siinä sivussa olen ollut ja olen edelleen Eero Hämäläisen rahaston hoitokunnassa ja Savolaisten ylioppilaiden säätiön hallituksessa. Todella mieluisia tehtäviä ja hyviä, rikastuttavia vuosia.

Sennuhallituksessa parasta on ollut nuorten ja vanhojen sennujen yhdessä tekeminen. Viiden vuoden aikana mm inventoitiin Helmilän taulut, tehtiin pientä remppaa Helmilässä ja pantiin yhdistyksen säännöt uusiksi palauttaen samalla takaisin alkuperäinen nimi Savolaisen osakunnan seniorit r.y., ajatuksella että ilman osakuntaa ei ole sennujakaan. Kaudelle sattui myös 75 vuotisjuhlat, joita juhlittiinkin kunnolla ja kutsuttiin pitkän tauon jälkeen yhdistykselle kunniajäsen, pitkän ja ansiokkaan uran osakunnassa ja senioriyhdistyksessä tehnyt Tapani Laitinen. Julkaisutoiminta on ollut aktiivista, Martti Ruudun muistokirja, Huttuheimon harmaahapset ja Helminauhaa olivat omaa tuotantoa, lisäksi osallistuttiin Lutherinkatu 12 talohistorian tekoon. Yhteistyö taloyhtiön kanssa on ollut muutenkin aktiivista, mm. tähtitornin uudelleen käyttöön otossa. Jäsenmäärä on kasvanut kiitettävästi, erilaisia tilaisuuksia on järjestetty runsaasti ja osanotto niihin on ollut aktiivista.

> **Nämä kolme itsenäistä toimijaa, osakunta, senioriyhdistys ja säätiö muodostavat vankan perustan myös tulevaisuuden yhteistyömahdollisuuksille.**

Osakunnassa virkailijat ja neuvoston jäsenet vaihtuvat tiheään, kuraattorikin kahden vuoden välein. Hyvä niin, sillä lyhyehkön opiskeluvaiheen aikana on mahdollisimman monen hyvä saada kokemusta yhteisten asioiden hoitamisesta. Sennuilla taas tehtäväkierto on hitaampaa ja toiminta samalla selvästi pitkäjänteisempää. Tämä ero on syytä tiedostaa sennujen ja osakunnan välisessä yhteistyössä, joka perinteisesti on ollut kiinteää. Parin viime vuoden

aikana se on saanut uutta potkua yhteisestä kansainvälisten asioiden toimikunnasta, joka on järjestänyt ulkomaan matkoja Ruotsiin ja Viroon. Säätiö on tukenut yhteisen toimikunnan toimintaa, erityisesti osakuntalaisten osallistumista retkille. Nämä kolme itsenäistä toimijaa, osakunta, senioriyhdistys ja säätiö muodostavat vankan perustan myös tulevaisuuden yhteistyömahdollisuuksille. Uutena tukimuotona on säätiön rahoittamat stipendit menestyneille osakuntalaisille. Ne täydentävät Eero Hämäläisen rahaston apurahoja, jotka ovat kaikkien savolaistaustaisten opiskelijoiden haettavissa.

Sennut ovat olleet aloitteellisia myös muiden senioriyhdistysten suuntaan. Viskejä maisteltiin yhdessä esolaisten kanssa ja kokemuksia on vaihdettu yhteisissä tilaisuuksissa, mutta enemmänkin yhteistyötä voisi jatkossa olla. Sama koskee myös yhteistyötä maakunnan kanssa. Osakunnallahan on vain yksi Savo, jonka alueella toimiviin yhdistyksiin on hyvä pitää yhteyttä jatkossakin, niin osakunnan kuin sennujenkin.

Ilman Helsingin yliopistoa ei olisi sen enempää osakuntaa kuin senioriyhdistystäkään. Yliopiston alumniyhdistys muodostaa luontevan yhteistyökumppanin senioriyhdistykselle. Rehtorin tuella pilotoitu kaksoisjäsenyysmalli tarjoaa jäsenistölle mahdollisuuden päästä nauttimaan molempien yhdistysten tarjonnasta normaalijäsenmaksuja edullisemmin. Myös tämän yhteistyön toivoisin jatkuvan tulevinakin vuosina.

Siirtyessäni sivuun sennuhallituksesta kiitän yhdistyksen jäseniä mahdollisuudesta päästä vielä vanhoilla päivilläni tekemään yhteistyötä kaikkien edellä mainittujen tahojen kanssa. Erityisen kiitollinen olen siitä pyyteettömästä talkoohengestä, jolla sennuhallitus toimihenkilöineen on kuluneet viisi vuotta toiminut. Sitä henkeä jään kaipaamaan ja sydämestäni toivon yhteisyön eri tahojen kanssa jatkuvan samassa hengessä tulevinakin vuosina.

Mauno Kosonen

Sennuhallituksen puheenjohtaja 2009–2013

Viännä savvoo niin onnistaa!

Jasmin Latva-Koivisto

Tiesitkö, että savon murre valittiin alkuvuodesta Suomen seksikäimmäksi murteeksi? Nettideittipalvelu E-kontaktin järjestämän kyselyn tulos on hieman yllättävä, sillä vaikka savon murre usein mielletään hauskan kuuloiseksi, liitetään epäsuoraan puhetapaan myös usein stereotypia kieroudesta ja vaikeaselkoisuudesta. Useat tällaiset savolaisiin liitetyt heimostereotypiat ulottavat juurensa pitkälle 1800-luvulle. Savon murre on selvästi herättänyt ja herättää ihmisissä tunteita. Mutta mitkä tekijät tekevät savon murteesta viehätyksen kohteen?

Ehkä savon murteen viehätys piilee juuri siinä kuuluisassa lupsakkuudessa. Savolaisiin liitetty lupsakkuus ja humoristisuus rakentuvat murteen koukeroiden varaan; murre luo siis kuvaa kielenkäyttäjistä. Savon murteen sointiin liitetään yleensä humoristisuus, ja sen vuoksi savolaisetkin mielletään helposti huumorintajuisiksi ja rennoiksi. Leveänkuuloinen sointi kuuluu savolaiseen artikulaatioon eli niin sanottuun savolaisvaihteeseen, joka voi ei-savolaisten korvissa kuulostaa eksoottiselta. Savon murre on haastajalleen ergonominen: artikuloinnin velttous ja väljyys eivät rasita äänihuulia tai kurkkua!

Monet kieliopilliset seikat, kuten diftongien viäntäminen, tekevät savon murteesta omaleimaisen kuuloista. Savon murre ei olisi savon murretta ilman sanastoaan, sanankäytön epäs uoruutta ja lauserakenteiden venkoilevaa sävyä. Savolaiset välttelevät jyrkkää ja suorasukaista puhetapaa: käskyt ja kiellot esitetään epäsuoralla tuumailulla ja vaikeita asioita pehmitellään. Kaikille savolaisille on tuttua, että kieltäminen voidaan ilmaista myöntölauseella ja myöntäminen kiellolla, kaikki kysymyslauseet eivät ole kysymyksiä ja vastauksia kaipaavia kysymyksiä lievennellään. Vaikka juuri tähän jahkailuun liitetäänkin joskus ajatus vaikeudesta, epäsuoraa puhetapaa on toisaalta kuvailtu vaikeiden tilanteiden lieventäjäksi. Savolainen ei aliarvio kuulijaansa vaan jättää tälle miettimisen ja tulkinnan varaa. Puheen monitulkintaisuuskin voi olla osa savon kielen viehätystä – vastuu on kuulijalla!

Tekstin alussa mainitsemassani kyselyssä muut murteet sijoittuivat savon jälkeen seuraavaan järjestykseen: pohjanmaan murre, lapin murre, tampereen murre, stadin slangi, turun murre ja viimeisenä kaakkoismurre. Tutkimuksissa on huomattu, että moni peittelee murrettaan uudelle paikkakunnalle muuttaessaan. Mutta jos on uskomista tähän alussa viittaamaani kyselyyn, ei murteen piilottelu kannata, vaan savoa saa puhua ylpeänä!

Lähde: Aila Mielikäinen. Savon murteet ja savolaismurteet: vääntämistä ja retoriikkaa.

Jospa elämä olis vaan yhtä SOSSua

SOSSu netissä www.sossu-orkesteri.fi ja tietysti myös Facebookissa!

Teppo Hakkarainen

Maija Haka, Heikki Heinonen

Savolaisen Osakunnan Soitannollinen Seura - osakunnan oma filharmonia 10-1 vuotta.

Osakuntavuonna 2004... Manne oli inspinä, Korpelais-Juha toiminnansotkija, KKK:n voitti Pennas-Sailan uninäkymä Howard Sternistä. Piimäkaapissa oli talvisin pakkasta ja vunkkiksessa ruskeat sohvat. Virtasalmi liitettiin Pieksämäkeen ja väkevien alkoholijuomien vero laski yli 40 prosenttia. Piimät kannettiin pullokoreittain asematunnelin S-marketista, eikä hissiä saanut käyttää. Kesällä tervisteltiin ensimmäistä kertaa Kerimäellä ja itsenäisyyspäivänä osakunnan oma orkesteri esiintyi julkisesti jo toista kertaa soittaen Andante Festivoa... ei, hetkinen... onkos tässä nyt laskuvirhe?

Syksyllä 2003 muutama SOLilainen, allekirjoittanut etunenässä, päätti pistää pystyyn pienen salonkiorkester n osakunnan 99. vuosijuhlia ja niiden akateemisia juhlatansseja varten. Yhtyeen nimi matkittiin Savonlinnan Soitannollisesta Seuralta, ja sen lyhenne SOSSu tuntuikin juuri sopivan häiriintyneeltä valinnalta opiskelijaorkesterin nimeksi. Vuosijuhlat tansseineen tulivat ja saivat ex-Q:n, Tuija Kurvisen, toteamaan: "SOSSu on parasta, mitä on keksitty pyörän jälkeen."

> **Kerimäellä ja itsenäisyyspäivänä osakunnan oma orkesteri esiintyi julkisesti jo toista kertaa soittaen Andante Festivoa... ei, hetkinen... onkos tässä nyt laskuvirhe?**

Kunnolla vauhtia toimintaan saatiin kehaistuani kesän 2004 terviksellä "osakuntamme hienoa orkesteria" eräälle reissussa mukana olleelle ystävyysosakuntalaiselle. Tämä "Linköpingin Micke" olikin yksi keväällä 2005 järjestettävän Pohjoismaiden suurimman opiskelijaorkesteritapahtuman organisoijista. Mickeltä SOSSu sai kutsun, josta ei voinut kieltäytyä. Aloitimme säännölliset harjoitukset ja valloitimme maailman – eli Ruotsin ja opiskelijaorkeste-

SOSSu SavOn itsenäisyyspäivä-juhlassa 2008.

SOSSulaisia vuodelta 2004.

ripiirit – Studentorkesterfestivaleilla toukokuussa 2005. SOSSu julistautui osakunnan kerhoksi kokouksessaan 21. huhtikuuta 2005, ja tuota pidetäänkin virallisena perustamisvuotenamme. Koska meidän mielestämme pyöreitä vuosia olisi kuitenkin tylsä juhlia, päätimme juhlia näitä soikeita vuosia ja ottaa siis vuoden varaslähdön suurille juhlallisuuksille.

SOSSu ei ole ensimmäinen Savolaisessa osakunnassa toiminut orkesteri. Pusukaapista löytyi perustamisemme alkuaikoina hyllymetrillinen noin 50-luvulla toimineen Savo-Karjalaisen ylioppilasorkesterin nimikoimia nuotteja. Tuota nuottimateriaalia nyky-SOSSu on hyödyntänyt varsin vähän, sillä alusta saakka sen tarkoituksena on ollut soittaa orkesterisoittimin hiukan kevyempää musiikkia. Orkesterin ohjelmiston sekalaisuuden – tai sekopäisyyden – noteerasikin myös Östgöta Correnin musiikkikriitikko Håkan Wasén jo vuonna 2007 Linköpingin orkesterifestivaalin yhteydessä: ”Näin hullu ja monipuolinen opiskelijaorkesterin tuleekin olla.” Monipuolisuutemme ei myöskään ole jäänyt vain eri musiikkityyleihin, vaan kuulijamme ovat voineet ihastella toisinaan mm. tuuba-, sähkökannel-, selkäsello- tai lyöntilautas-sooloja osana viihdespektaakkeleitamme.

> **”SOSSu on parasta, mitä on keksitty pyörän jälkeen.”**

Omaa orkesteri-identiteettiämme varten kehitimme heti ensimmäisinä toimintavuosina myös liudan omia perinteitä. Näihin kuuluvat yhä esimerkiksi seisaaltaan soittaminen, vuosijuhlien hiihtokilpailut ja kaljateltta eri variaatioineen, kakkosvuosijuhla eli kalsarisauna, juomafagotti, Tähtiritarikisa ja kapakkapiano. Muilta orkesterilta otimme mallia muun muassa esiintymisasuumme sekä omaan tanssiryhmäämme. Orkesterin aktiivifanit perustivat fanikerhon Sossun pummit, jonka jäsenistä on ollut suuri hyöty esimerkiksi roudauksessa ja lippujen sekä levyjen myynnissä.

Vuosien varrella SOSSu on levittänyt orkesteri-ilosanomaansa Sepon, Jeanpierren ja Lassien johtamana Linköpingin lisäksi mm. Uppsalassa, Tallinnassa, Tampereella ja Anttolassa, sekä tietysti useaan otteeseen Helsingissä: omissa konserteissa, Sarvijuhlissa, hääkeikoilla, vuosijuhlissa, merkkipäivillä, kaduilla, silliksillä, festareiden vessajonoissa ja vappuna Kaivopuistossa. SOSSu näkyy ja kuuluu ja on siten jo pitkään ollut olennainen osa Savolaista osakuntaa, kuten oheisista Susj-lehden uutisoinneistakin vuosien varrelta voi todeta. Jatkukoon loistelias opiskelijaorkesteritaipaleemme vielä monta soikeaa vuosikymmentä!

Susj 2/07 Konserttiarvio: SOSSun jonossa. "Juhlavieraita oli itäistä rannikkoa myöten. Alttoviulistin saavuttua paikalle pääsi jono nytkähtämään liikkeelle -- konsertti eteni järjestyksessä, aakkosjärjestyksessä. Järjestys oli mitä parahin." Kriitikko oli nykyinen oopperabasso Timo Riihonen, joka soitti SOSSussa noin 4-viulua vielä vuonna 2005.

Susj 1/08 Juorupalstalta: "SOSSu juhli talvipäiviään railakkaasti Tallinnassa. Pojat eksyivät matkalla tissibaariin, mutta onneksi SOSSun täti pelasti heidät sieltä." Reissulla pidettiin myös nokkahuilukonsertti Linnahallin ulkopuolella – kappaleina mm. Ostakaa makkaraa – ja lumisodittiin Raatihuoneen torilla. Sinne tissibaariin oltiin menossa siksi, että se oli ainoa paikka, josta sai myöhään kaljaa. Ja Vladikin oli mukana. Eikä sinne siis edes menty.

Susj 3/10 Konserttimatka Mansesteriin: "Sunnuntain toisella keikalla yleisössä istui muun muassa osakunnan uusi Tohtori Shokki eli Matti Piira, joka oli edellisyönä diagnosoinut suurehkot kivet Omppuhotellin vessan lattialla virtsakiviksi." Samalla reissulla Särkänniemen lavalla soiteltuamme saatiin keikkapalkkioksi laitelippuja.

Susj 2/12 Levyjulkkarikeikasta: "Hitaasti lämpenevä yleisö alkaa varovasti heilua ja pääsee vauhtiin viimeistään Movetronin 90-luvun klassikossa Romeo ja Julia, jonka koreografia nostaa vihdoin takapuolet penkistä...". Kyseinen Luukulla-nimen saanut levy on muuten orkesterin järjestyksessään kolmas levy. Edelliset ovat CD1 Jonossa ja CD1,5 Hanurista valitus, joka on livetaltiointi saman nimisestä konsertista.

Seuraava konserttiarvio kannattaa ehdottomasti tulla itse tekemään suureen juhlakonserttiin, jossa lavalle saapuvat solistien ja tanssiryhmän SOSSu Balletin lisäksi muun muassa tikka, kirjoituskone ja optinen harha! Tervetuloa!

SOSSun perustaja ja juhlavuosikonsertin tuottaja,
Teppo Hakkarainen

Savolaisen Osakunnan Soitannollinen Seura:

10-l vuosijuhla "Soikeeta Soittoo"

Lauantaina 12.4.2014 Vuotalo, Mosaiikkitori 2.
klo 14 Perhekonsertti.
Kesto n. 30 min.
Liput 3 euroa (lapset), 7 euroa (aikuiset).
Alle 3-vuotiaat ilmaiseksi.
klo 17 Juhlakonsertti. Kesto 120 min sis. väliajan.
Liput 20 euroa (kannatushinta), 15 euroa (ei-opiskelija), 10 euroa (opiskelija).

10-l vuosijuhla ja sillis

Juhlaillallinen ja jatkot lauantaina 12.4.2014
klo 20 Uusi YO-talo ESO-Nypolen-sali / SavO.
Sillis sunnuntaina 13.4.2014 klo 11 SavO.
Illalliskortti 35 euroa.
Illalliskortti + sillis 43 euroa.
Sillis 10 euroa.

Liput orkesterin nettikaupasta osoitteesta www.sossu.mycashflow.fi.

Juorupalsta

Juorupalsta tekee useiden pyyntöjen vuoksi neljän vuoden tauon jälkeen paluun Suteen. Tätä Sutta varten lehden juorutoimitus ulkoisti osan juoruilusta osakuntalaisille laittamalla Vinnille Juorulootan, johon kuka tahansa voi ilmiantaa iloisia juttuja osakunnasta ja sen jäsenistä.

Päätoim. huom.:
Päätoimittaja muistuttaa, että hänellä on oikeus retusoida myös juorupalstaa tarkalla seulalla. Juorutoimituksen on siis turha tästä edespäin yrittää livauttaa mukaan mitään häntä koskevaa.

Ensiksi ei niin iloinen uutinen: SOSSun miespuolinen 1. huilisti tuli takaisin maailmanmatkailuiltaan vain tartuttaakseen kaikki orkesterin naiset hyppykuppaan heti kuraattorinvaihtoviikonloppuna.

Sitten arvoitus: Mitä saadaan, kun yhdistetään Tenoricola ja Rommialtto saman katon alle? Luultavasti villiäkin villimpi Itä-Helsinki.

Osakunnan jääkaapin rypsiöljytilanne tulee tarkistaa aina ennen juhlien jatkoja.

Huhu kertoo, että kevään isäntä ja emäntä lähtivät koulutuksestaan pois ensimmäisten joukossa. Onneksi vanhat kävyt jäivät Vinnille kokoamaan joukkojaan ja jatkamaan jatkojen, länsirannikkolaisten jatkojen jatkojen ja yhteisten jatkojen jatkojen jatkojen muodossa.

Ampumaradalla vierailleet osakunnan naiset olivat innoissaan saadessaan kerrankin rauhassa paukutella naisvoimin miesten läsnä ollessa. Onneksi perinne jatkuu, vaikka naisten Äijäkerho ei ole viime vuosina ollut voimissaan.

Nettideittailun on havaittu lisänneen suosiotaan osakunnalla viime aikoina. Myös Academic Singles -niminen deittisivusto lähestyi SavOlaisia – ainakin toiminnanjohtajaa, isäntää, emäntää, sihteeriä ja päätoimittajaa. Millaisena vihjeenä tämä pitäisi ottaa?

Vuosijuhlilla tapahtui paljon sensuroitua ja sensuroimatonta. Seuraavana aamuna ennen vuosijuhlasillistä osakunnan varastosta löytyi (tällä kertaa TV:n sijaan) mekko, joka ei kuulunut kenellekään.

Osakuntauutiset

Mennet tapahtumat ja lyhyesti osakuntalaisilta.

Vuksi Nella Peippo sai käsiinsä revolverin.

Kuva: Ville Lovikka

Tapahtumia:

16.12.	Eksku Gravity 3D-elokuvaan
17.12.	SOSSun pikkujoulut
19.12.	SOLlin pikkujoulut
26.12.	Tapsan tanssit Kuopiossa ja 1. kertaa myös Mikkelissä
13.1.	Virkailijakoulutus
17. -19.1.	SOLlin harjoitusleiri Inkoossa
20.1.	Osakunnan kokous
22.1.	HYYn ja Vinnin järjestöjen -yhteistapaaminen

Ampumarataeksku

Kokeile Kaikkea Kerran -kerho tutustui rata-ammuntaan toveriosakuntalaisen ratamestarin opastuksella. Osallistujia oli kaikkiaan 16, joista kuusi ei ollut ennen käsitellyt tuliaseita. Kerho kustansi kokeilun.

Ville Lovikka, KoKaKeKe:n pj

Humanistispeksi

Tämän vuotinen Humanistispeksi sijoittuu piskuiseen varietee-teatteriin 1920-luvun New Orleansissa. Monenlaisten esiintyjien joukosta erottuu nuori ja lahjakas taikuri Alphonso Allegria, joka taitojensa puolesta kuuluisi paljon hienommille areenoille. Alphonso saa kuitenkin suosionsa huipulla kokea suuren epäonnistumisen, mikä ajaa hänet lopulta hyvin epätoivoiseen ratkaisuun.

Dallas Texas / Riku Salpakari.

Ella Brandt / Ylioppilaskamerat ry

25.1.	Kuraattorinvaihtokaronkka
27.1.	Kv-toimikunnan osakuntailta ja neuvoston ruokailta
30.1.	Sählyä
1.2.	SOSSu esiintymässä Helsingin Savoseurojen juhlassa Stoassa
2.2.	SOSSun kyykkäiltama RLT:n pihalla
3.2.	Osakunnan kokous
5.2.	Sählyä
7.2.	Eksku Humanistispeksiin
7.-9.2.	SOSSun treenileiri
8.2.	Vuksipäivälliset
10.2.	Kokakeken ampumarataeksku ja ympäristövastaavan osakuntailta.
14.2.	Sählyä
17.2.	Akateemisten tanssien harjoittelu -osakuntailta
21.2	Vuosijuhlaetkot RLT:llä
22.2.	SavO:n 109. Vuosijuhlat
23.2.	Vuosijuhlasillis
24.2.	Aivolaava-osakuntailta sekä neuvoston ruokailta
28.2.	Sählyä
1.-3.3.	SOSSun treenileiri
3.3.	Väliviikon osakuntailta
8.3.	Karlojaiset
3.3.	Väliviikon puuhailuosakuntailta
10.3.	Osakunnan kokous
12.3.	Sählyä
17.3.	KoKaKeKe:n Roolipeli-osakuntailta
28.3.	Sählyä
31.3.	Lautapelejä ja neuvoston ruokailta

Tarina rönsyili myös muiden hahmojen tarinoihin, mutta taitavat esiintyjät ja hienosti esitetyt laulut kantoivat speksin loppuun saakka. Omstartit jaksoivat naurattaa, ja erityiset huomionosoitukset yleisö osoitti upeasti tulkitulle, viime vuoden Euroviisuista tutulle, Cezarin kappaleelle It's My Life.

Speksilavalla nähtiin jälleen myös savolaisia värejä. Osakuntamme historioitsija Riku Salpakari nauratti yleisöä näyttelemällä teksasilaista multimiljonääriä Dallas Texasia, jolle raha tuntui olevan ratkaisu aivan kaikkeen.

Tuomas Venäläinen, Kulttuurisihteeri

Sähly

Aloitteleva sählääjä:
Sähläätkö vapaa-ajalla?
Sähläätkö kotona?
Sähläätkö joskus?

Jos vastasit johonkin edeltävistä kysymyksistä kyllä, olet äärimmäisen tervetullut sähläämään myös osakunnan sählyvuoroille, jotka pidetään Doodle-äänestysten pohjalta eri aikoihin eri viikkoina. Jos et vastannut mihinkään kyllä, niin tule silti kokeilemaan, miten sähläämisessä onnistutaan osakunnan sählyvuoroilla.

Paikkana on Viikin kuplahalli, jossa sählääjiä hemmottelee hyvänkokoinen sählykaukalo. Kuudellakin pelaajalla saadaan aikaan jo kunnon hiki ja kunnon pelit, kahdeksalla loistavat pelit ja kunnon hiki ja kymmenellä loistavat pelit, kunnon hiki ja vaihtomiehet! Eli tulkaahan vaan kaikki nuoremmat ja vanhemmat osakuntalaiset rohkeasti mukaan kokeilemaan sählyä rennoissa merkeissä. Ei tarvitse osata edes pelata! Mukana on myös aina muutamia ekstramailoja eikä pelaaminen maksa mitään!

Paavo Lyytikäinen, Urheiluohjaaja

BA2
Itella Posti Oy

Itella Green